

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 28. april 2005

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

FRS/ J.nr. 601-31

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 11. april 2005 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 118 ad L 38

Spørgsmål nr. 118:

”Ministeren bedes oplyse, hvilke erfaringer til generel anvendelse i kommunernes fremtidige rehabiliteringsforpligtigelser der, efter ministerens opfattelse, vil kunne udtrages af de to projekter vedrørende henholdsvis Spielmeyer-Vogts og Amyotrofisk Lateral Sklerose, der er gennemført for satsreguleringsmidler i Socialministeriets regi.”

Svar:

Med udgangspunkt i en satspuljebevilling for 1996 gennemførtes de følgende år et forsøgs- og udviklingsarbejde, hvor fokus var indsatsen over for antalmæssigt sjældne handicap/sygdomsgrupper med progredierende lidelser.

Som forsøgs- og udviklingsgrupper blev valgt indsatsen over for mennesker med Spielmeyer-Vogts sygdom og mennesker med muskelsvindsygdommen Amyotrofisk Lateral Sklerose, ALS.

For begge målgrupper blev der etableret en særlig teamstruktur, hvori indgik forskellige eksperter, der dels kunne støtte sundhedsmyndighederne i forbindelse med diagnosticering og behandling, og dels kunne støtte kommunerne og borgerne og deres pårørende, med rådgivning og vejledning om tilrettelæggelsen af den konkrete indsats.

Erfaringerne fra udviklingsarbejdet har været formidlet af bl.a. Videnscenter for Bevægelseshandicap, som udgav den afsluttende rapport fra projekterne, ”Mødet med fremadskridende sygdom”. Herudover er erfaringerne fra projekterne forankret i henholdsvis Institut for Muskelsvind, der fungerer som

privathospital og i Vestsjællands amt, Synscenter Refsnæs, der over for kommuner, sundhedsmyndigheder og borgere yder landsdækkende rådgivning og vejledning om Spielmeier-Vogt problematikken. Funktionerne på synscenter Refsnæs, vedr. Spielmeier-Vogt vil indgå i den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation, VISO.

I praksis er erfaringerne om teamdannelsen i forhold til antalsmæssigt små grupper, hvor behovet kan være af en særlig karakter, således et led i den indsats, der arbejdes med. Det er naturligvis min forventning, at kommunerne – også i fremtiden – er opmærksomme på disse erfaringer, og at de inddrages i overvejelserne, når kommunerne skal tilrettelægge indsatsen over for de enkelte borgere.

I dette arbejde vil VISO kunne bidrage med viden og rådgivning til kommunerne og med rådgivning over for borgerne om mulighederne for at tilrettelægge en indsats, der imødekommer den pågældende borgers behov.

Eva Kjer Hansen

/Aksel Meyer